
Goethe, "Fausto".

(Editorial Planeta, Clásicos Universales, 1981).

PRELUDIO EN EL TEATRO

Director, Poeta Dramático, Bufón.

DIRECTOR.
*Sólo con masa ganas a la masa,
pues así cada cual saca lo suyo.
Quien mucho da, da un poco a cada
cual
y a casa vuelven todos satisfechos.*
Si les das una pieza, dala en piezas:
con esa pepitoria tendrás suerte:
más rápida es de dar que de inventar.
No sirve que les des un todo entero;
lo despedaza el público al instante.

POETA. ¡No comprendes qué
malo es ese oficio,
qué poco digno del genuino artista!
La porquería de esa linda gente
ya veo que se ha vuelto tu precepto.

DIRECTOR. *Semejante reproche no
me hiere:*
*aquel que piensa obrar como es preciso
debe usar la herramienta que haga falta.
Piensa que has de partir madera blanda
si miras sólo para quién escribes:
el uno viene por aburrimiento,
el otro viene ahíto de su mesa,
y lo que es aún peor, algunos vienen
después de la lectura del periódico.
Acuden distraídos, como a máscaras,
por la curiosidad movidos sólo;
las damas, a lucirse en sus tocados,
y a hacer también comedia sin cobrar.
¿Qué sueñas en tu altura de poeta?
¿Por qué te alegra ver llena la sala?
¡Observa desde cerca a esos Mecenas!
Fríos los unos, zafios los demás:
unos, tras la función, espera naipes;
otro, una orgía en brazos de una moza.
Pobres locos, ¿por qué, para tal fin,*

*deben tanto sufrir las dulces Musas?
Te digo, dales más y más y más,
y no podrás errar el objetivo.
Busca sólo enredarles y embrollarles;
saciarles, es asunto muy difícil...
¿Qué prefieres? ¿Dolores o entusiasmos?*

POETA ¡Anda allá, vete en
busca de otro esclavo!
Por ti ¿debe el poeta profanar
la justicia más alta y elevada,
el bien humano que Naturaleza
le otorga, con sarcasmo criminal?
*¿Con qué puede él mover todas las
almas?*

*¿Con qué logra vencer todo elemento?
¿No es la armoía que del pecho brota
y vuelve al corazón, atando el mundo?*
Mientras Naturaleza hila en el huso,
indiferente, el hilo perdurable,
y la masa estridente de las cosas
nos enoja con ruido destemplado,
¿quién parte ese fluir siempre monótono,
quién le da vida, quién lo anima en ritmo?
¿quién llama a universal consagración
lo aislado, herido en mágicos acordes?
¿quién agita en pasiones las tormentas
y enciende en sentir grave los
crepúsculos?
¿quién esparce la flor primaveral
por los senderos donde va la amada?
¿quién trenza verdes hojas sin valor
en coronas que premien todo mérito?
La fuerza humana, viva en el poeta.

BUFÓN. *Pues usa, entonces, esa
linda fuerza
y emprende tu trabajo de crear,
igual que una aventura del amor.
Uno se acerca, por casualidad,*

*siente, y se queda, y poco a poco, así
uno se enreda, crece la dulzura
y luego se combate; hay entusiasmo
entonces el dolor acude, y antes
de darnos cuenta, ya está la novela.
¡Demos una función también así!
¡Echa mano a la vida humana entera!
Todos la viven, pocos la conocen;
si les asombra, se hace interesante.
En mucho color, poca claridad,
mucho yerro, una chispa de verdad,
así fermenta la mejor bebida
que a todo el mundo anima y edifica.*

La juventud en flor así se junta
ante tu escena, atenta a tu mensaje,
y todo ánimo tierno absorbe en tu obra
el sustento de su melancolía;
muy pronto se emociona éste y el otro,
cada cual ve lo que hay en su interior.
A reír o a llorar ya están dispuestos:
les gusta la apariencia, honran el ímpetu:
con el maduro, no hay nada que hacer,
pero el que se hace, siempre lo agradece

Gemma M.

LA LIBERTAD SEGÚN...

Un esclavo

La libertad para mí es vida. No sé lo que significa esa palabra exactamente pues nunca he gozado de la misma. Supongo que la libertad es cuando puedes hacer lo que tu quieras. La libertad para mi es algo inexistente. Siempre hay alguien que se encarga de ordenarme lo que debo hacer. Tan sólo puedo gozar de la libertad cuando duermo. Cuando duermo (siempre pocas horas), es cuando realmente soy yo mismo. No hay nadie que controle mis sueños. A veces imagino cómo debe ser ser libre, entonces siento que este peso que me oprime el pecho se libera.

Una mujer maltratada

La libertad para mi llegará el día en que mi marido se muera. Mi marido es una persona terriblemente violenta. Disfruta anulando mi personalidad, aprovechándose de mi debilidad de mujer. Sabe que puede conmigo y a la mínima que hago algo que a él no le gusta me golpea. Ha llegado a dejarme sin sentido. El problema está en que no he actuado antes. Ahora ya no puedo hacer nada. Me tiene dominada por completo. La libertad para mí tan sólo llegará el día que él no esté.

Usuario de la sanidad.

Para mí la libertad llegará el día en que logre librarme de tener que ir al médico sistemáticamente. Estoy enfermo y me paso el día dependiendo de la opinión de los doctores que me tratan. Si ellos opinan que debo ir a tal especialista me hacen un parte médico y allá que voy yo. Si por el contrario piensan que ese día debo tomar tres pastillas de esta marca y dos de la otra y volver al día siguiente eso es lo que tengo que hacer. Carezco de libertad para comerme un bistec de ternera con patatas porque mi médico me lo ha prohibido. Así es mi vida, vivo dependiendo de la opinión de mi médico. Esta opinión delimita considerablemente mi libertad.

Empresario.

La gente piensa que por ser un gran empresario como yo lo soy tienes entera libertad para hacer aquello que te venga en gana. Eso no es cierto. Mi libertad es prácticamente inexistente. Mi libertad está delimitada por el gobierno y los sindicatos. Estos me dicen lo que debo hacer con mis trabajadores. Me marcan un sueldo mínimo que debo pagarles. ¿Por qué han de tener un mes de vacaciones pagadas si a mí me convendría que no tuvieran ningún día? Es algo que no entiendo. Mi libertad también está delimitada por mis trabajadores, pues si no haces lo que debes hacer te denuncian, o hacen huelga. El último gran factor que delimita mi libertad es el consumidor; dependes de él para mantener tu

situación económica. Si los consumidores no están contentos no vuelven. Yo creo que los empresarios somos esclavos de la sociedad.

Un huelguista.

Yo creo que los huelguista tenemos una libertad quizá más amplia que los demás que han hablado antes. Mi libertad como huelguista también tiene límites. Los huelguistas dependemos de lo que diga la patronal. Si la patronal no acepta tus condiciones e intenta imponer las suyas, si tu sindicato acepta, tu libertad queda limitada, pues tú solo no te puedes enfrentar a tus jefes.

Un parado.

La libertad de un parado no existe. Si no tienes trabajo no tienes dinero. Si no tienes dinero no puedes hacer prácticamente nada. No puedes comer, no puedes comprarte ropa... tu libertad está marcada, si tienes subsidio del desempleo, podrás ampliar un poco más tu prisión. La gente poderosa, con dinero, son los realmente libres.

Un alumno.

La libertad del alumno es existente hasta un cierto punto. Tu libertad está condicionada por tus conocimientos. Has de aprenderte tres o cuatro lecciones para ser libre, es decir, que para que un profesor te deje en paz has de aprobar su asignatura. Tu libertad estival se verá estrechada si no apruebas.

Ciudadano que no paga impuestos.

La libertad para mi es muy amplia. Esta libertad tan amplia lo seguirá siendo hasta el día en que la justicia decida actuar en consecuencia. Me considero libre, pues no he de pagar los caprichos del gobierno de mi país como hace todo el mundo. Soy libre. El estado gasta el dinero de los contribuyentes en lo que ellos quieren; en cambio, yo soy libre de gastarme mi dinero en lo que yo quiera.

LA FELICIDAD SEGÚN ...

Una chica de 20 años.

Para mi la felicidad llega cuando el chico que me gusta me mira con insistencia o cuando me invita a salir. Lo que me hace todavía más feliz es si el chico en cuestión es uno de los más solicitados del lugar. La felicidad también me invade si mis padres me dan dinero extra para poder comprarme ropa. En esos momentos me siento como si pudiera comprar la tienda entera. Me siento muy feliz.

Un hombre de 60 años.

La felicidad a mi me llegará el día en que me jubile con una paga en condiciones, aunque con este Aznar, nunca se sabe. Llevo cuarenta años trabajando en la misma empresa y creo que dentro de dos o tres años podré jubilarme. Como yo no entiendo mucho de esto de las pensiones mi hija me ha arreglado un plan de pensiones que me pagará una cantidad importante. Esto y mis ahorros me ayudarán a cumplir mi más preciado sueño: comprarme un terrenillo en el campo con una pequeña casita y cultivarlo. Entonces me consideraré plenamente feliz.

Familia desahuciada por no pagar el alquiler.

Nosotros ahora mismo nos sentimos tan desgraciados que no podríamos decir qué es la felicidad. Supongo que la felicidad era cuando estábamos todos juntos en nuestra casa, aunque entonces no lo apreciábamos. Nosotros, mi mujer y yo, volveremos a ser felices el día que podamos ofrecer a nuestros hijos un buen techo donde vivir.

Pareja de drogadictos.

Para nosotros la felicidad se puede clasificar en dos tipos: la momentánea y la duradera (no se puede decir eterna). La momentánea es aquella que nos invade cuando conseguimos nuestro “chute” diario (cosa que cada vez cuesta más). La segunda es aquella a la que llegaríamos si lográramos desengancharnos de esta “mierda”.

Monja de clausura

Mis momentos de felicidad llegan cuando salgo a la calle y veo que todavía hay gente que nos mira con respetos. Otro momento que me inunda de felicidad es cuando durante mis oraciones noto como Dios está a mi lado. Me escucha y me comprende. Entonces me siento feliz.

LA BELLEZA SEGÚN...

Madre delante de su bebé.

La belleza para mi es únicamente mi hijo. Es muy guapo. Para mi no sólo es guapo de cara sino que tiene una sonrisa preciosa. Esto es para mi la belleza. Cuando mi bebé me mira con esa complicidad que se establece entre madre e hijo siento que la maternidad es la cosa más bella.

Chica “Barbie” con cuerpo “danone”.

Para mi la belleza no va más allá del físico. Como se puede ver yo soy una chica muy guapa y tengo un tipazo que quita el hipo a cualquiera. Pienso que la belleza se basa simplemente en la apariencia física.

Chico enamorado de su profesora.

Para mi la belleza es todo aquello relacionado con Laura. Laura es mi profesora de refuerzo. Es una chica guapísima. Todo lo que ella hace está impregnado de una gran belleza. Laura es la belleza personificada.

Chica a dieta, acomplejada.

Para mi la belleza es algo negativo. Creo que es algo en lo que la gente se basa muchísimo y creo que esto no debería ser así. Si tu no tienes la suerte de ser bella, no te comes un roscón en tu vida. Yo no creo en eso de la belleza interior. Creo que eso se lo ha inventado algún pobre desgraciado como yo.

“SER” SEGÚN...

Un estudiante de 4º de ESO.

Para mi “ser” consiste tan sólo en estudiar para sacarme los estudios y en pasármelo bien. Es bastante difícil hacer ambas cosas. Me gustaría poder conseguir un equilibrio entre ellas. Hasta el día en que no consiga equilibrar el estudio con la fiesta y la marcha no podré decir que realmente soy algo o alguien.

Una persona seropositiva.

Para mi “ser” significa vivir la vida a tope sin preocuparme por lo que puede venir mañana. Desde que me diagnosticaron mi enfermedad me hice el planteamiento de ser hoy, pues mañana puedes no ser, es decir, me planteé vivir la vida día a día, sin preocuparme, pues puede llegar un día en el que ya no te levantes.

Un hombre que ha perdido a su mujer recientemente.

Para mi el verbo ser no tiene ningún sentido sin Carmen. Ella era la luz de vida y ahora se ha muerto. Antes ser tenía mucho sentido, pues yo era Carmen y Carmen era yo, ahora sin ella todo es distinto. No tengo ilusión por nada y me gustaría irme con ella, es decir, dejar de ser yo para irme con Carmen.

Un hombre maduro con tres hijos en paro.

Para mi ser actualmente es muy difícil. Mi situación es muy precaria como para plantearme lo que significa ser para mí. Ser creo que significaría encontrar un trabajo digno con el que poder sustentar a mis hijos. A mi edad es muy difícil encontrar trabajo, pero más difícil es aún tener que negarles a mis hijos unos pantalones de una marca concreta por falta de recursos. Por eso creo que ser para mi sería encontrar un trabajo.

Ecologista

Ser significa muchas cosas. Creo que en esta ocasión se refiere a vivir. Si es así,, yo viviré (o seré) el día en que todo el mundo respete la naturaleza y tanto animales, plantas y hombres podamos vivir en armonía.

Alto cargo político.

Para mi ser significa obtener buenos resultados electorales. Cuando esto ocurre SOY más fuerte. SOY más poderoso, SOY más admirado y SOY más odiado.

LA PATRIA SEGÚN...

Un andaluz que vive en Mataró y es del Real Madrid.

Para mi la patria es mi Andalucía en primer lugar, eso por supuesto, y España en segundo lugar. Cataluña es, por decirlo de alguna manera mi patria adoptiva, pero jamás podré considerarla como mi auténtica patria. Estoy muy agradecido a Cataluña por haberme acogido y por haberme dado trabajo, pero jamás la podré anteponer a mi Andalucía y a España.

Un catalán independentista.

Para mi, mi única patria es Cataluña. No puedo considerar a España como mi patria puesto que no creo en la integridad de Cataluña a España. Creo que son dos cosas totalmente diferentes. Cataluña no forma parte de España. Así lo veo yo. Por eso creo que mi única patria es Cataluña.

Un trabajador inmigrante ya jubilado con dos hijos trabajando en la Caja de Ahorros.

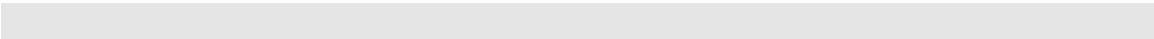
Yo ya soy un anciano. No quiero entrar en polémicas. Creo en la unidad española. Considero que mi única patria es España aunque respeto totalmente la opinión de los demás.

Justo Molinero.

Mi patria es por supuesto la española. Yo me considero muy patriótico y defiendo por encima de todo el honor español. Creo que España es un país importante después de todo lo que ha pasado. Creo que si esto no fuera así no formaría parte de la CEE. En mi opinión llegará a ser un gran país. ¡Ah! Escuchen todos la R.M. Radio, 24 horas música.

Luis Enrique.

Si he de contestar sinceramente he de decir que mi única patria es el dinero. No me importa donde esté, pero si me pagan bien defendiendo la camiseta de cualquier equipo. Cuando jugaba en el Madrid yo era madridista como el que más; ahora en cambio, soy un barcelonista de “aúpa”. No me importan los colores de mi camiseta, tan sólo me importa la cantidad de dinero que me paguen por llevarla.

Gisela Q.

LA LLIBERTAT SEGONS...***Un esclau.***

És un somni. Com un mite. No crec pas en ella. Ni tan sols recordo el que es sent quan ets completament lliure. Realment penso que hom ja neix amb ella o no, i jo, és clar, vaig néixer sense aquest privilegi. Sols en somnis en gaudeixo.

Dona maltractada.

Fins feia poc no sabia valorar-la. No sabia realment que era el que tenia fins que van començar a maltractar-me. Llavors tot va canviar. Van intentar treure'm aquella llibertat i quan me'n vaig adonar que em mancava, vaig saber la importància que té per qualsevol ésser viu.

Usuari de la sanitat.

Qualsevol que va al metge és evident que no gaudeix d'una veritable llibertat. Jo, que per desgràcia em trobo en aquest problema, cada dia més depenc dels metges, dels seus horaris i de tot el que diuen que he de fer perquè la meva salut millori, no gaudeixo d'una autèntica llibertat.

Empresari.

Jo em considero lliure, en part; no ho sé, m'agrada la meva feina, però per exemple, podria dir que no gaudeixo d'una llibertat d'horari, treballo més hores de les que tindria que fer. Però encara que no sigui lliure del tot, al decidir fer aquesta feina, vaig escollir jo mateix no ser lliure.

Aturat.

No tinc feina, però no m'acabo de considerar lliure. Sí que tinc temps per fer qualsevol cosa, i tinc llibertat en aquesta part de la meva vida, però per un altre cantó depenc de l'estat; no tinc feina i per aquesta raó entre l'INEM i l'estat controlen tot el que faig i deixo de fer. No gaudeixo d'una completa llibertat laboral.

Alumna

Tots espereu que us digui: NO SOC LLIURE!! Doncs, sí, no ho sóc; com és evident entre tots els alumnes. Tinc una vida en que depenc de tothom i estic controlada pertot arreu. Però no creguis, en el fons, tinc moments en que em considero lliure, no ho sé; encara que els pares m'imposin els seus ideals, la seva religió, en el fons sóc lliure de pensar i creure en el que vulgui encara que a ells no els agradi, però això és un altre tema. En realitat els alumnes som lliures i no ho som.

Ciudadà que no paga impostos.

En realitat, cap ciudadà que paga impostos es pot considerar lliure del tot ja que involuntàriament, pateix un control per part de l'estat. Jo, per demostrar que sóc lliure, tant de la manera d'actuar com en la manera de pensar, he decidit no pagar impostos. No deixaré que gent que no hi té cap dret, intenti privar-me de la meua llibertat d'actuar segons els meus propis criteris.

LA FELICITAT SEGONS...***Noia de 20 anys.***

En aquests moments començo a descobrir què significa realment la felicitat i el sentir-me feliç. Temps enrera, durant la meua adolescència em podia sentir bé però allò, ara sé, que no significava que fos feliç. Ara m'adono que la felicitat s'aconsegueix amb el temps.

Home de 60 anys.

La meua època de plena felicitat es troba ja molt enrera. Han passat els anys molt ràpid i tal com diuen si ets feliç, el temps passa sense adonar-se'n. Per mi la felicitat a partir de certa edat es manté monòtona, o sigui, si en la teua joventut aconseguixes ser feliç i tens una vida més o menys estable (sentimentalment), aquesta dura fins la mort.

Família desnonada per no pagar el lloguer del pis.

Nosaltres, ara per ara, no em trobat la felicitat. No pel simple fet de no tenir un lloc on viure, ni un sostre per refugiar-nos del fred, sinó pel fet de que ningú entén la nostra situació. Perquè no hi ha feines? Nosaltres no podem ser feliços si no podem mantenir els fills ni pagar un lloguer. D'acord que com a mínim la família es manté unida, però per ser feliç el fons es necessiten recursos econòmics per poder viure amb un mínim de decència.

Parella de drogaaddictes.

En un inici buscàvem una felicitat que mai fins llavors havíem trobat. Érem infeliços i vam creure que trobaríem aquest sentiment que ens mancava, en les drogues. Tothom ens deia que allò, et refugiava del món, et protegia dels mals que el món pogués tenir, etc... però fou un engany. En un inici, sí, experiències noves, moments inoblidables aquells primers, però finalment, fou la recerca de la nostra pròpia fi, de la nostra mort. El buscar la felicitat fens va dur a allunyar-nos cada cop més d'ella. I ara, no podem ser feliços amb el que hem aconseguit perquè no hem aconseguit res, res de res. Considerem, que ja no mereixem ser feliços ja que vam deixar perdre la nostra oportunitat.

Monja de clausura.

Jo sóc veritablement feliç, en el meu cor i arreu de la meua vida sols existeix la paraula felicitat encara que us costi de creure. Sé del cert que tots creieu que la meua vida és monòtona. Però no és així. Trobo amb la felicitat que busco en la fe en Déu. Ja des del moment en que vaig decidir fer-me monja, vaig saber que amb la companyia de Déu seria feliç, i així ha estat. No és necessari sortir a l'exterior per aconseguir ser feliç. Mitjançant els ulls de déu ja sóc feliç.

LA BELLESA SEGONS...

Mare davant el seu nadó.

En aquells moments l'extrema bellesa la vaig observar en el meu nadó. Ell era el més bonic i perfecte que els meus ulls mai havien vist. La bellesa es trobava en ell. Però ara penso que potser degut al que ell significava per a mi, el veia així, tan perfecte. Ja acostuma a passar que l'amor et fa veure les coses d'un altre color. Potser aquell no era el nadó més bell, però era el meu nadó.

Una "barbie" amb un cos "danone".

Per a mi la bellesa és primordial. Visc en part depenent d'ella la major part del temps. Tot al meu voltant es regeix per ella i amb això no vull dir que sigui creguda. Cadascú té el cos que té i jo he tingut la sort de ser així, perfecta en tots els aspectes físics. Encara que, molta gent creu que tenir aquest físic ha de reflectir un caràcter determinat i això no és del tot cert. Sí que és cert que hi ha gent amb un físic 10 i amb una personalitat 0, vull dir creguda, estúpida, etc... però també es pot trobar gent amb un físic 10 i amb una personalitat 10, o sigui, amable, simpàtica, normal com tothom. No per ser una "Barbie" s'ha de ser diferent encara que n'hi hagi que hi donin massa importància i es creguin diferents.

Un noi enamorat de la seva professora.

Aquest és el meu gran problema, l'amor que sento envers la meua professora és exagerat. La trobo cada dia més bella, atractiva, intel·ligent i això provoca que el meu prototip de bellesa que fins ara tenia es vagi desfent. Fins ara no li donava importància però m'he arribat a adonar que com tot ésser enamorat, veig a l'ésser que estimo més atractiu del que en realitat és. Deu ser aquesta la raó per la qual tots els meus amics em prenen per boig, m'han deixat de costat i em diuen que no sé distingir entre la bellesa i la lletjor.

Una noia acomplexada i a dieta.

Per a mi la bellesa és molt important. La majoria de la gent et jutja per aquest aspecte i jo, al no gaudir-ne d'un molt estilitzat em sento molt malament. La gent, quan veu quelcom que no entra dins dels cànons de bellesa, et tracta i et mira d'una manera molt diferent. I això no agrada, és clar. És sols per aquesta raó per la qual crec que la bellesa és un factor destacable en la nostra vida. A partir d'ella, es regeix tota la teva vida al teu voltant. No s'adonen que la bellesa també pot trobar-se en l'interior.

EI “SER” SEGONS...***Un estudiant de Art. D'ESO.***

Un mal estudiant: Jo sóc i punt. Sóc quelcom important en aquest institut. Vosaltres penseu que són insignificant i que no val la pena tenir una conversa amb mi, però és que en realitat sou uns antiquats. No sabeu adaptar-vos al que us bé de nou i a les noves generacions. Jo sóc algú amb drets, amb ganes de passar-ho bé i de viure la vida, encara que hagi d'estar en aquest institut insuportable fins que la llei em permeti marxar d'aquí. .

Un bon estudiant: Jo sóc un desgraciat, parlant clar. Per culpa de companys insuportables, que passen de tot i que sols són aquí per ocupar un lloc, em sento malament i discriminat. Sí que tots els profes tenen en compte que també hi ha gent normal fent aquest curs, però en gran part, ens tracten a tots per igual. Per exemple, si deixen anar algun comentari sobre la classe, ens hi inclouen a tots els bons i els dolents.

Una seropositiva.

Personalment, crec que no sóc res. La meua vida ja no val res, moriré, moriré aviat pensant què he estat en meua vida. I una veu dins meu em donarà la resposta, que no he estat res, res d'important, que per una tonteria meua, per una simple equivocació, ara em trobo així, sola i a punt de morir amb un nus a l'estómac que em recorda que no he estat res i que ara simplement amb poc temps seré un cadàver, un cadàver més entre tants en la meua situació.

Un home que ha perdut la dona recentment.

En aquests moments, quan em miro al mirall, realment no sé, qui sóc. Una part de mi ha desaparegut i aquest part és la meua dona. Ella m'ajudava a saber qui era jo en realitat, ella formava part de mi i ara no em reconec enlloc. Suposo que ara sóc i seré un solitari, encara que en el fons sempre la recordaré.

Pare amb tres fills a l'atur

Jo sóc en aquests moments el responsable del que els meus fills pateixen. En primer lloc, perquè vaig ser jo qui va decidir dur-los al món, sense pensar què els esperava un món com aquest, ple de dificultats i en segon lloc perquè no vaig saber donar-los una consciència que els hagués ajudat a decidir continuar la carrera. I ara ens trobem doncs, en que no són absolutament res.

Alt càrrec polític.

A una persona com jo preguntar-li sobre la paraula “ser” no és necessari. Sabeu que penso, que jo, amb el càrrec polític que tinc sóc molt més que vosaltres. No sols en posició social, perquè això és evident, sinó que també en responsabilitats. Molts depenen de les meves decisions, de les meves reaccions, etc... Molts seguidors meus, esperen de mi molt; per això, trobo realment normal que se'm consideri molt més superior a la resta d'habitants. Crec que m'ho mereixo.

Ecologista.

Jo, realment no sóc ningú important. Però intento que mitjançant molts com jo, aconseguim de mantenir la terra tal com es mereix, o sigui, en el seu estat natural. Penso que tots els que vivim en ella, ens hauríem de mullar el cul una mica més, ens hauríem d'adonar que la nostra vida està lligada a la terra i que no tenim dret a matar els animals, a cremar els boscos, a contaminar l'atmosfera, a destruir aquells indrets que encara es mantenen verges, etc... El nostre afany de desenvolupament provoca una destrucció de la terra innecessària.

Comunista.

Que què sóc jo? Jo no seria res sense els béns, els béns materials que hom necessita per mantenir una vida com cal. Sóc tot el que aquests béns em deixen ésser, res més.

LA PATRIA SEGONS...***Andalús que viu a Mataró i és del Madrid.***

Para mi, mi patria continua siendo mi lugar de origen, Andalucía. Por mucho que viva aquí, en Cataluña, no me siento aún de aquí. Sí que es verdad que aquí nos tratan muy bien y tengo que agradecer muchas cosas a esta tierra, pero... dentro de mi aun existe ese sentimiento madridista y andaluz de mi infancia. Y no creáis, es difícil de mantener ese sentimiento en un lugar donde la mayoría de gente respira un sentimiento catalán y barcelonista.

Català independentista.

La meva pàtria, Catalunya; la meva llengua, el català; la meva música, el rock català; la meva bandera, les quatre barres; el meu equip de futbol, el Barça. Crec que amb això ja ho dic tot. Jo no vull parlar ni d'Espanyes, ni del castellà, ni de res d'això, em sento català, i és evident que desitjo per sobre de tot una Catalunya lliure i independent, sense lligams amb Espanya ni res d'això. Però una cosa clara, respectem a tothom; tampoc ens creiem superiors, ni millors que ningú pel simple fet de que siguem catalans, simplement nosaltres busquem el mateix respecte per part dels altres.

Treballador jubilat immigrant amb dos fills treballant a la Caixa d'Estalvis.

Per a mi, com per a la meva família la pàtria, en aquests moments no té una importància massa transcendent. Reconec que en els meus inicis com a immigrant, recordava aquella terra estimada però ara, quasi és oblidada. Sí que mantens família que encara viu allà i oblidar del tot es fa difícil però ara m'estimo aquesta terra, Catalunya; hi estic molt bé i tant els meus fills com jo li hem d'agrair tot el que som ara. Vivim bé, sense problemes econòmics i ens tracten com si fóssim d'aquí.

Justo Molinero.

Mi patria, pues... España, ¡claro! Aunque aprecio mucho a los catalanes, su cultura y todo eso, pero... en realidad me adapto a todo lo que me venga, por eso hablo en catalán, en andaluz y en lo que sea. Soy feliz, tal y como lo demuestro en mi programa de radio, me gusta todo tipo de música aunque el flamenco y la andaluza, por ejemplo Camela en especial, claro está. Tengo claro que vivo en España, aunque también en Cataluña y eso no lo olvido, "i fins i tot em considero una miqueta català".

Luis Enrique.

Mi patria, aunque muchos crean que he renunciado a ella, sigue siendo España. Pero ahora, he descubierto una Catalunya sorprendente, de la misma manera que unos catalanes estupendos. No sé si mi sentimiento hacia España está cambiando, pero todo puede ser. Catalunya da mucho para las personas, y se deja querer y eso a toda persona con corazón le afecta. Lo mismo me ocurre ahora con el Barça. Muchos me tratan de desertor pero yo no lo creo; en la vida las circunstancias guían tu rumbo, el cual debes seguir para ser feliz y eso me ha ocurrido a mí. En estos momentos sólo quiero que aquí en Catalunya me acepten, que los seguidores barcelonistas también lo hagan, llegar a hablar bien el catalán y conseguir querer a Catalunya; como si fuera mi patria y esto último creo que será fácil.

LA LLIBERTAT VISTA PER...***Un esclau.***

Per a mi la llibertat és una utopia, un somni. Posseir la capacitat de poder decidir per mi mateix sense estar sotmès a cap tipus de pressió física o psicològica. Tenir el privilegi de sentir-me un ésser humà respectat i poder viure tranquil. Llevar-me al matí i poder triar què vull fer sense haver de patir per si sóc o no maltractat pel meu amo. En fi, seria lliure si jo fos l'amo de mi mateix.

Una dona maltractada.

Llibertat és no sentir-te inferior en cap moment de la teva vida. Poder viure sense haver d'estar patint per si rebré o no i per com m'ho faré per suportar el dolor un dia més. Que em tractin com un ésser humà i no com un animal salvatge, que pugui gaudir del privilegi de fer-me respectar i si algú gosa tocar-me poder tenir la seguretat que seré defensada i mai més ningú ni res em podrà trepitjar.

Un usuari de la sanitat.

Tenir la seguretat que rebré una assistència mèdica digna que no depengui de la meva posició social i, per tant, de la meva economia. Que pel sol fet de ser persona pugui estar ben atès i així estalviar-me un munt de maldecaps. Gaudir de la garantia que un bon professional tindrà cura de la meva salut sense que això comporti perdre un munt d'hores ni demanar número o haver d'anar a un centre concret en funció de la meva butxaca.

Un empresari.

Llibertat seria poder desconnectar de tant en tant de la feina sense que això em comportés una munió de problemes o d'hores extres de treball. Poder fruit de la natura i de la meva família i amics. Tenir temps per jugar amb els meus fills i mantenir-me al marge del negoci. No haver d'anar constantment amb un mòbil a la butxaca ni haver de signar un munt de paper, ni aguantar clients o empleats incompetents que em destrossen els nervis. Llibertat seria poder viure sense estrès.

Un vaguista.

Llibertat és saber que tot allò que jo reclamo sigui escoltat i realitzat. Que els meus drets mai siguin violats i així jo no m'hauré de manifestar perquè es compleixin. Que la societat esdevingui justa i que tothom sigui respectat pel què és i no pas pel que posseeix. Que ningú es cregui prou important com per trepitjar a algú o no respectar-lo. Quan tothom faci correctament el que li pertoca aleshores serem lliures.

Un aturat.

Poder tenir una feina fixa, ben remunerada i digna, amb la qual pugui mantenir la meva família i que els meus fills no s'hagin d'estar de res. Que la meva dona no em mantingui econòmicament i que si es dóna el cas puguem tenir un raconet per qualsevol urgència que pugui sorgir. Que puguem fer com tothom: sortir a sopar de tant en tant, tenir vacances... No haver de llevar-me cada matí per anar a buscar feina ni tornar cada dia amb les mans buides.

Un alumne.

Llibertat seria poder estudiar el que realment m'agrada i així m'estalviaria d'haver d'aprendre coses que crec que en el futur no em serviran. També no hauria d'aguantar els típics companys pilotes-repel·lents ni la púrria de cert professorat. No hauria de patir per les notes ja que les assignatures que tries serien únicament aquelles que m'atrauen. Si fos lliure o si fruís de llibertat tampoc els meus pares haurien de patir per les meves notes ja que els estudis m'anirien molt millor.

Un ciutadà que no paga impostos.

Llibertat és anar contra el sistema econòmic que ens imposa el govern amb el qual sols ells se'n beneficien i es fan xalets a la "Moraleja". També és no haver d'estar fugint constantment d'hisenda i fer el que vull amb el que guanyo sense haver de donar explicacions. Poder gastar el llum, el gas i el telefon que vulgui i que me'l pagui el govern amb els seus "fondos reservados" i els milions d'en Mario Conde!

LA FELICITAT VISTA PER...***Una noia de vint anys.***

Felicitat és sentir-te bé amb tu mateix, veure com dia a dia ets feliç i fas allò que realment t'agrada. Estar voltat de gent que et compregui i t'estimi. Tenir un bon nucli familiar amb el qual els lligams siguin ben estrets. Tenir bons amics als quals puguis acudir sempre que ho necessitis i a l'inrevés, és a dir, que ells puguin acudir també a tu. I si es dóna el cas tenir una parella amb la qual t'hi entenguis.

Un home de seixanta anys.

Per a mi felicitat és poder viure tranquil·lament amb la meva dona sense haver de patir per res. Tenir els diners que necessitem per viure i estar bé de salut. No haver de dependre de ningú, és a dir, que puguem valer-nos per nosaltres mateixos i que no ens convertim en una nosa pels fills. Poder ajudar si cal, cuidar els néts i que aquests ens estimin i vinguin a veure'ns. Que els agradi estar a casa dels avis, quedar-s'hi a dormir,... Amb ben poca cosa som feliços.

Una família desnonada per no pagar lloguer.

Felicitat seria poder posseir un habitatge propi o un sou una mica bo per poder pagar el lloguer. No haver d'estar constantment canviant de cada ja que això pels fills és un grans trastorn. Cada cop han de deixar amics, escola... Poder viure amb independència i així la família no hauria d'estar acollint-nos constantment com si fóssim vagabunds.

Una parella de drogaaddictes.

Felicitat seria poder desenganxar-nos d'aquesta merda. Que la gent no ens pogués mirar amb fàstic ni com si ells fossin superiors. Seríem feliços si algú ens ajudés, si poguéssim rehabilitar-nos, si trobéssim feina, si poguéssim formar una família... Jo què sé! Felicitat deu ser tenir quelcom que et pertany i així pots viure bé i oblidar-te de tot això. No ho sé!

Una monja de clausura.

Ser feliç és viure amb harmonia i tranquil·litat amb Déu. Estar envoltat de gent bona i respirar pau. Poder ajudar qui ho necessiti amb les meves pregàries que ben segur que Déu escoltarà. Felicitat és viure amb alegria sabent que Déu t'estima, et protegeix i et guia en el camí cap el repòs etern.

LA BELLESA VISTA PER...

Una mare davant del seu nadó.

La bellesa no es pot explicar amb paraules. Però puc dir que per a mi és aquest cosset petit fruit de l'amor. Un ésser que posseeix vida pròpia però que tu n'ets el creador i per tant és com un regal que has obtingut per reafirmar l'amor que tens cap a la teva parella.

Una "barbie" amb cos "danone".

Bellesa és tenir una figura realment envejable amb la qual saps que tots els tios aniran darrera teu com uns gossos. Poder anar vestit a l'última moda i saber que tot el que et possis al damunt (si és de marca, és clar!) et quedarà bé. Bellesa és tenir una cara preciosa i un cabell fi i llarg. Bellesa és poder competir amb d'altres que es creuen millors que tu però que en el fons mai ho seran. Poder desfilar i saber que tot el públic està pendent de tu i així guanyes diners a cabassos i no has de patir per res. Si ets bella ets feliç!

Un noi enamorat de la seva profe.

Ella és bellesa, perfecció. Tot el que fa ho fa bé. Quan parla sembla que voli sobre els núvols, quan m'escridassa o em renya ho fa com només ella sap; d'una manera especial. Em fa sentir el *paio* més feliç de la terra. Només desitjo que arribi l'hora de la seva

assignatura per veure-la. Explica tan bé que és impossible no entendre-la. I què haig de dir del seu físic; és increïble que una persona madura pugui ser tant bella. Els anys han fet que ella hagi esdevingut més bonica i que interiorment s'hagi rejuenit.

Una noia que contínuament fa dieta i està acomplexada.

Bellesa seria poder-me posar els vestits de ma germana, tenir una cintureta minúscula i poder menjar tot allò que volgués sense haver de patir. Seria bella si el meu cabell, el meu rostre i el meu cos fos diferent. Si un dia em llevés i fos com una top-model. M'agradaria mirar-me i dir que jo sóc bellesa però sé que mai podré fer-ho.

EL SER VIST PER ...

Un estudiant de quart d'ESO.

Ser vol dir ser. Ser home o dona i viure, ser un ésser viu i fer les funcions que corresponen a aquest: néixer, créixer, reproduir-se i morir. Però quan et mores ja no ets sinó que eres. O sigui, ser vol dir estar viu.

Un Seropositiu.

Ser vol dir estar viu i trobar-te en condicions per viure. Que la teva existència no pugui representar un problema per a ningú. Viure amb salut i no haver d'estar pendent de quan aquest "ser" se t'acabarà. Quan mort deixés de ser humà i passes a ser un record, un munt de pols, una part de la ment d'aquells que t'estimaven.

Un home que ha perdut la dona recentment.

Ser vol dir estar viu i viure el moment amb il·lusió. Aprofitar la vida i acceptar les coses que mai són les mateixes, sempre varien. Tot el que és algun dia deixa de ser. No som res!

Un home que té tres fills a l'atur.

Ser vol dir ser com a persona , un individu complet. Tenir feina, tenir llar, i tenir la família contenta. Ser és estar despert per viure les coses i poder actuar en casos concrets si no fóssim no podríem fer-ho.

Un ecologista.

Ser és estar viu. Tot el que està viu és. La natura, els insectes, les persones, tots som perquè existim i estem supeditats a canvis constants. Mentre existim som però sempre som el mateix ja que canvien: les aigües d'un riu estan amb moviment i per tant mai les tocaràs dues vegades les mateixes aigües, les fulles dels arbres cauen, el cos canvia...

Un comunista.

Ser vol dir estar viu. Viure en una societat justa sotmesa a canvis que garantiran el benestar de l'individu que l'habita.

Un polític d'alt càrrec.

Ser vol dir tenir el poder. Fer que amb la teva persona i el teu poder puguis millorar l'existència d'altres que mai seran com tu!

LA PÀTRIA VISTA PER ...

Un andalús que viu a Mataró i és del Madrid.

Pàtria és una cosa muy profunda, amar a tu tierra, España, y engrandecerla constantemente. Defenderla en todo momento y ayudar para que sea próspera y famosa a nivel mundial!

Un català independentista.

La Pàtria és un territori que posseeix una llengua pròpia, una història, unes comarques, una ecologia, un folklore, unes institucions i unes festes nacionals que són el seu patrimoni, el qual s'ha d'enriquir i protegir gelosament. Tothom té dret a formar part d'una pàtria però ningú té dret de trepitjar-la o insultar-la i menys aquells que hi viuen i se n'alimenten. La Pàtria és un sentiment molt profund que els autèntics nacionalistes duem dins el cor. Amb la Pàtria has de ser crític ja que no és la terra millor; simplement és la teva.

Un immigrant que té dos fills que treballen a la Caixa d'Estalvis.

La Pàtria és el teu lloc d'origen, el teu país o la teva nació la qual t'estimes i recordes sempre amb certa dosis de nostàlgia. Però la pàtria també és allà on viu, la terra que t'acull i t'alimenta a la qual li has d'agrair intentant integrar-t'hi o sinó com a mínim respectant-la.

Justo Molinero.

Pàtria es la tierra donde has nacido, el aire que has respirado, el lugar donde están tus seres más queridos. Es lo que te empuja a ser persona aunque no puedas vivir en ella.

Luis Enrique, del Barça

La Pàtria és el lloc on has nascut i t'ha ofert una llengua i unes tradicions, però també és la terra que t'acull i et dona de menjar. Per tant, de pàtria pots tenir-ne més d'una i estimar-te-les per un igual. Com a bon patriota no has de permetre que ningú gosi insultar-la.

Mónica P. M.

LLIBERTAT***Esclau***

Per un esclau la llibertat consisteix en viure sense haver de fer allò que volen els altres. És poder estar al costat de la gent que estima i anar pel carrer sense que ningú el senya-li amb el dit.

Dona maltractada.

Poder viure sense la por de pensar que en qualsevol moment pot rebre un cop, i deixar de banda la inseguretat per aconseguir la independència de la persona que la maltracta és per a ella el grau màxim de llibertat.

Algú que no paga impostos.

Consisteix en fer allò que li ve de gust, saltar-se les normes sense pensar que poden tenir conseqüències nefastes.

Estudiant

Aquest entén la llibertat com l'adquisició d'una certa independència dels seus pares. Ser lliure és poder prendre les seves pròpies decisions, no estar controlat constantment pels pares...

Empresari

Llibertat és disposar dels recursos monetaris suficients per no dependre d'altres empresaris, perquè d'aquesta manera organitzarà la seva empresa com ell vol i no com volen els altres.

Aturat.

És aconseguir un treball que faci que se senti més segur de si mateix i que obli la sensació de malestar causada pel fet de sentir que el seu futur depèn d'un altre que pugui donar-li un treball.

FELICITAT***Noia de 20 anys.***

La felicitat per aquesta noia pot consistir en coses molt diverses: anar bé en els seus estudis, tenir un treball, gaudir de la seva joventut divertint-se, haver trobat el noi de la seva vida, veure com els seus somnis es compleixen...

Vell de 60 anys.

És feliç pel fet de tenir una salut que li permeti valer-se per si mateix. Per ser feliç és molt important tenir a la seva família al seu costat i no pensar que estar de més.

Una família desnonada.

Serien feliços si poguessin trobar un lloc on viure i no estar al carrer. Pels pares d'aquesta família la felicitat seria poder proporcionar als seus fills una casa, uns estudis...

Parella drogaaddictes.

La felicitat consisteix en adquirir una bona dosi de droga amb la que calmar la seva addicció i amb l'efecte de la qual entrar a viure en una altra dimensió on obliden els problemes que tenen o en la que simplement fan allò que els ve de gust.

Monges de clausura.

La seva felicitat consisteix en consagrar la seva vida a Déu vivint única i exclusivament dedicada a l'oració i al treball, a l'ajuda als altres... La seva felicitat és creure que amb la seva actuació aconseguirà allò que vol: el cel.

BELLESA.

Mare davant el seu nadó.

La bellesa és la fragilitat, la tendresa, la innocència que aquesta dona veu reflectida en el seu fill. Per la mare en aquest moment la bellesa és personificada en el seu fill.

Noia amb cos "danone".

És aparentment quelcom físic. Tot es basa simplement en tenir un cos ple de corbes, estar prima, portar un vestuari adequat per a cada moment...

Un noi enamorat de la seva professora.

Per a ell el model de bellesa és la seva profe. Una dona madura, més gran que ell, intel·ligent, independent...

Una noia que té complex i està a dieta

Malgrat que ella vol quedar-se prima, mai acceptarà la bellesa com una cosa física degut a la seva condició. La idea de bellesa per ella srà una persona simpàtica, carinyosa, agradable, amb la que es pugui parlar amb naturalitat i que l'accepti tal com és.

PÀTRIA .

Andalús que viu a Mataró i és del “Madrid”.

La pàtria per a ell és tot allò que estigui relacionat amb els seus orígens, amb la cultura del seu lloc de naixement. La pàtria en definitiva és tot allò que li recordi les seves arrels: les sevillanes, el gazpacho, la terra...

Català independentista.

La pàtria és Catalunya. Considera la seva comunitat com un país independent de l'estat central.

Treballador immigrant ja jubilat, amb dos fills treballant a la caixa d'estalvis.

La pàtria és el lloc on ara viu, ja que és on ha viscut gairebé tota la vida i on han nascut els seus fills. El fet de que s'estimi més aquesta terra és perquè és la que li ha donat treball a ell i a la seva família.

Justo Molinero.

Considera la pàtria com allò que s'ha de recordar contínuament quan vius en un altre lloc. Creu que a més de recordar-ho s'ha de fer de les seves tradicions un fet de continu recordar.

Luis Enrique.

Per aquest la pàtria és un concepte no molt definit. Per a ell el patriotisme està relacionat amb el seu treball. La ciutat de l'equip que paga és la seva pàtria.

SER.

Estudiant de 4rt. D'ESO.

Vol dir existir i per tant viure sense preocupacions, gaudint de la vida tant com es pot perquè dura dos dies.

Un seropositiu.

És tenir una determinada qualitat que caracteritza les persones i les fa d'una manera determinada. Per exemple, ell és seropositiu.

Polític amb un alt càrrec.

Ser és portar una gran responsabilitat al damunt, fer que el país al que representa estigui en l'elit mundial. També significa fer un munt de promeses per guanyar la confiança dels altres i després intentar complir-les.

Un vidu.

Ser pot tenir dues vessants: positiva i negativa. La positiva és intentar oblidar-se del que ha passat i viure la vida portant-la el millor possible. I la negativa és tancar-se en un racó fosc, sense que la llum de la vida l'arribi i no volent saber res de ningú.

Un home gran amb tres fills en atur.

Ser és desesperança, desesperança produïda per la impotència de no poder fer res davant una situació com aquesta.

Comunista.

Ser és una contribució a l'estat. Tot el que ser pot significar ha d'anar cap a una mateixa finalitat, la comunitat ha de ser igualitària.

Ecologista.

Ser és una petita part d'un gran sistema al que ha de respectar i cuidar. Per això, si aquest ser vol viure bé, haurà de procurar que la resta del sistema vagi a la perfecció.